

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: J. P.
bytem
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Kraje Vysočina
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2018, č. j. KUJI 94627/2018,
sp. zn. OOSČ 941/2018 OOSC/256,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce podle správních orgánů předjížděl v místech, kde to dopravní značení zakazovalo. V žalobě tvrdí, že správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav. Považuje za nemožné, aby jej policisté viděli na sto metrů předjíždět ve zpětném zrcátku, resp. skrze zadní sklo jejich vozidla. Správní orgány podle žalobce neprokázaly naplnění formálních i materiálních znaků přestupku.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Dne 4. 8. 2017 policejní hlídka dohlížela nad bezpečností silničního provozu na komunikaci II/602 na Jihlavsku, konkrétně v úseku od kruhové křižovatky silnic II/406 a II/502 ve směru jízdy na Jihlavu. Dopravní značení tam zakazovalo předjíždění a omezovalo rychlost na 50 km/h. Policista, který po první hodině odpolední řídil policejní vůz a sledoval ve zpětném zrcátku situaci za vozidlem, upozornil svoji kolegyni, aby se otočila a sledovala vozidla jedoucí asi 100 metrů za nimi. Jela tam další čtyři vozidla. V klesání tři z nich čtvrté vozidlo předjela a zařadila se. Policejní hlídka poté u autobazaru Hosov tři předjíždějící vozidla i čtvrté předjížděné vozidlo zastavila. Jedno z předjíždějících vozidel řídil žalobce. Ten namítal, že předjížděl v místech, kde předjíždět mohl. Necítil vinu a na místě nesouhlasil s přestupkem, což uvedl i do sepsaného oznámení o přestupku. Policisté zastavili také řidiče předjížděného vozidla, kterého poučili, že ve věci figuruje jako svědek.
3. Magistrát města Jihlavy („Magistrát“) v průběhu řízení vyslechl policistu, který řídil policejní vůz. Ten popsal, kterak jako řidič služebního vozu ve zpětném zrcátku sledoval dopravní situaci za jejich vozem. Upozornil svoji kolegyni, aby se otočila a sledovala vozy jedoucí asi 100 metrů za nimi. Byly celkově čtyři. V místech, kde komunikace začíná klesat, začaly tři z nich čtvrtý předjíždět. Na úrovni odbočení k parkovišti autobazaru proto daná čtyři vozidla zastavili. Jeho kolegyně je navedla na parkoviště. Tam policista sdělil žalobci coby jednomu z předjíždějících, že se dopustil přestupku, s čímž žalobce nesouhlasil. Stejně se vyjádřil do oznámení o přestupku.
4. Magistrát vyslechl i řidiče předjížděného vozidla. Při prvním výslechu uvedl, že 4. 8. 2017 kolem 13. hodiny jel od Kostelce směrem na Jihlavu. Jela za ním další tři vozidla. V místech, kde předjíždění zakazovala dopravní značka z důvodu stavby, ho tato tři vozidla předjela. Před nimi všemi jedoucí policejní vozidlo však poté pustilo modré majáky a u parkoviště při autobazaru Hosov je policisté zastavili. Sdělili mu, že bude ve věci vystupovat jako svědek, a nechali jej odjet. Při druhém podrobnějším výslechu tento svědek popsal místo, kde ho začali ostatní řidiči předjíždět. Stalo se tak v místech za odbočkou k hájence, kde se silnice začíná svažovat. Poprvé si jich všiml za kruhovým objezdem. Dopravní značení omezující rychlost na 50 km/h a zakazující předjíždění bylo asi 50 metrů před zálivem autobusové zastávky. Zhruba 50 metrů za ním jej vozidla začala předjíždět. Předjíždění ukončila zhruba na úrovni rybníků, než sjel do údolí a znovu začal stoupat. Místo, kde jej vozidla předjížděla, poté vyznačil na mapce. Dosvědčil, že policie poté zastavila všechna vozidla, která jej předjela. Odpověděl také, že jej v daném místě, kde jezdí často, nikdy jiná vozidla nepředjížděla kvůli zákazu předjíždění v podobě plné souvislé čáry a dopravní značce na začátku klesání.
5. V neposlední řadě Magistrát vyslechl i zasahující policistku. Vypověděla, že v daném místě sledovala situaci skrze zadní sklo služebního vozu. Asi 100 metrů za nimi jela čtyři vozidla. V místech, kde komunikace začínala klesat, tři z nich začala předjíždět. Před stoupáním předjíždění dokončila. Proto její kolega spustil výstražná znamení a zastavil služební vůz na úrovni odbočky k autobazaru. Policistka vystoupila a všechna vozidla navedla na parkoviště. Jedním z řidičů byl

žalobce. Její kolega mu sdělil, že spáchal přestupek. Poté s ním sepsal oznámení o přestupku. Na místě pak pořídili fotodokumentaci dopravního značení ve směru jízdy od kruhové křižovatky na Jihlavu. Policistka poté na mapce vyznačila místa, kde hlídka spatřila vozidla, a kde skončilo předjíždění.

6. Kromě výsledku svědků Magistrát vyšel z úředního záznamu zasahujících policistů, oznámení o přestupku s fotodokumentací dopravního značení a z mapek, na kterých svědci vyznačili, kde probíhalo předjíždění. Dokazování Magistrát prováděl v návaznosti hned na tři zrušující rozhodnutí žalovaného. Ten nebyl spokojen s konkrétností a určitostí toho, jak Magistrát vymezil a prokázal skutek, ve kterém spočíval přestupek žalobce. Magistrát ve svém celkově čtvrtém rozhodnutí ze dne 1. 11. 2018, sp. zn. SZ-MMJ/OD/16275/2017/36 („rozhodnutí Magistrátu“), na základě uvedených důkazů shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Dospěl k závěru, že žalobce 4. 8. 2017 v 13:05 na pozemní komunikaci II/602 ve směru jízdy na Jihlavu od kruhové křižovatky silnic II/406 a II/502 k obci Jihlava-Hosov předjížděl jiné motorové vozidlo od místa přibližně 50 metrů za autobusovou zastávkou „Hosov, hájenka“ a předjíždění ukončil asi po ujetí 500 metrů v místech před rybníčkem po pravé straně silnice. Předjížděl tedy v místech, kde to přenosná dopravní značka zakazovala. Za to žalobci uložil pokutu v částce 5.000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na šest měsíců.
7. Žalovaný poté rozhodnutím ze dne 21. 12. 2018, č. j. KUJI 94627/2018, sp. zn. OOSČ 941/2018 OOSC/256 („rozhodnutí žalovaného“), rozhodnutí Magistrátu tentokrát již potvrdil a zamítl odvolání žalobce proti němu. V reakci na odvolací námitky žalobce uvedl, že výroková část rozhodnutí Magistrátu obsahuje veškeré zákonné náležitosti. Popis skutku je již natolik přesný, že nyní nelze zaměnit místo spáchání skutku s jiným místem. K namítané nedostatečně zjištěné osobě přestupce žalovaný kontroval, že ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že přestupek spáchal žalobce. Na místě jej policie ztotožnila jako řidiče vozidla. K přestupku se na místě vyjádřil a podepsal oznámení o přestupku. Pokud by vozidlo neřídil, jistě by to na místě zasahujícím policistům řekl, aby se ze spáchání přestupku vyvinil. Materiální znak přestupku byl bezpochyby naplněn. Předjíždění v místě, kde to dopravní značení zakazovalo, porušilo zájem společnosti na bezpečnosti silničního provozu. Rozhodnutí Magistrátu žalovaný shledal za jednoznačné a určité. Plyne z něj, z jakých podkladů Magistrátu vycházel, jakým způsobem je vyhodnotil, a která právní ustanovení na jednání žalobce aplikoval. Nemohl pak uložit nižší správní trest, než jaký uložil.

III. Žaloba

8. Žalobce namítá, že jeho obvinění stojí pouze na pozorování zasahujících policistů. Jejich výpovědi považuje za naprosto nevěrohodné. To, co uvedli, není možné. Na vzdálenost 100 metrů nemohli vidět registrační značky vozidel. Magistrát neuvedl, zda měla policie nad vozidly po celou dobu dohled a zda do zastavení nemohlo dojít k předjetí dalších vozidel a jejich následné záměně. Neprokázal ani, zda již v daném

místě neskončil přechodný zákaz předjíždění, či zda byla v pořádku značka stanovující tento zákaz na začátku daného úseku komunikace.

9. Podle žalobce správní orgány neprokázaly naplnění formálních znaků přestupku. Obě omezení v daném úseku plynula pouze z přenosného značení kvůli technickému stavu vozovky a prováděným stavebním pracím, nikoli kvůli jeho nebezpečnosti. Vzniká pochybnost o tom, zda opravdu bylo dopravní značení v pořádku, neboť v místě byly spáchány hned tři velmi zásadní přestupky různými osobami nezávisle na sobě. Dále žalobce pochybuje o jednoznačném zajištění vozidel údajných přestupců. Nabízí se otázka, zda nemohlo dojít k záměně těchto vozidel. Tvrzení, že policisté celou dobu sledovali situaci za vozidlem, hraničí s čirou fantazií. Nesvědčí o dbání na bezpečnost silničního provozu. Svědek z předjížděného vozu mohl vypovídat účelově, aby zakryl vlastní protiprávní jednání.
10. Žalobce dodává, že nikoho svým jednáním neohrozil. Nenaplnil materiální stránku přestupku. Nesouhlasí, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Jde to proti smyslu a chápání jednotlivých znaků přestupku. Odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu a na jejím základě namítá, že nelze naplnění materiálního znaku odůvodnit naplněním znaku formálního. Pro náležité posouzení materiálního znaku přestupku by musel Magistrát přesně zjistit místo spáchání přestupku. A také jednoznačně určit průběh protiprávního jednání. To se nestalo. Pochybnost ohledně naplnění materiálního aspektu přestupku žalobce spatřuje zejména v tom, že k protiprávnímu jednání došlo v místě, kde lze za běžné situace předjíždět a je zde povolená rychlost 90 km/h. Pokud by tedy v místě neprobíhaly stavební úpravy, nedošlo by vůbec k žádnému protiprávnímu jednání.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný zmiňuje, že výpověď policistů o sledování situace za nimi po celou dobu jistě nelze chápat tak, že by byli celou dobu otočení dozadu a nesledovali provoz před sebou. Součástí spisu je rovněž fotodokumentace dopravního značení v daném úseku ze dne, kdy došlo k přestupku, i přehled dopravního značení po dobu rekonstrukce komunikace. Žalobce předjížděl tam, kde to bylo v daný den zakázáno. Přechodná úprava zdůrazňovala vyšší míru obezřetnosti projíždějících řidičů. Té žalobce nedbal. Skutečnost, že sníženou rychlost v daném úseku nedodrželi další dva řidiči, nehraje roli. Na možné porušení pravidel silničního provozu ze strany později v řízení vyslychaného svědku žalobce odkazuje absurdně. Námitka, že pokud by v místě neprobíhaly stavební práce, tak by se nic protiprávního stalo, je námitkou tzv. „coby kdyby“.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Žaloba splňuje podmínky své přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud rozhodl ve věci bez jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s. Oba účastníci řízení s tím souhlasili a nařízení jednání nebylo třeba.

13. V průběhu řízení došlo ke změně ve složení soudu. Samosoudkyni, která doposud ve věci rozhodovala, ke dni 31. 12. 2020 zanikla funkce soudkyně z důvodů podle § 94 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2021 byla tato věc přidělena novému samosoudci.
14. Žaloba *není důvodná*.
15. Žalobce namítá, že jeho obvinění stojí pouze na výpovědi zasahujících policistů. Zpochybňuje poté, zda je vůbec možné, aby pozorovali jeho přestupkové jednání ve zpětném zrcátku či skrze zadní sklo služebního vozu. Vyslovuje pochybnosti o dopravním značení, nebo zda nemohlo dojít k záměně vozidel. *Opomíná ovšem další důkazy, na kterých závěr správních orgánů o jeho vině stojí.* Jde o zejména o opakovaný výslech svědka, kterého žalobce v daný den v daném místě předjížděl. Ten jednoznačně jednání žalobce popsal, včetně konkretizace místa započetí předjíždění a jeho ukončení. Tato místa zakreslil i do mapky, která je součástí spisu. Popsal také nade vši pochybnost, že v den spáchání přestupku bylo na předmětném úseku dopravní značení zakazující předjíždění a omezující rychlost, včetně jeho umístění. Toto dopravní značení dokládá i fotodokumentace, kterou policisté po kontrole předjíždějících pořídili. První část námitek namířená proti důkaznímu základu pro shledání viny žalobce z přestupku proto není důvodná.
16. Spisový materiál pak nabízí odpověď i na spekulativní námitky žalobce ve vztahu k formální stránce přestupku. Přítomnost dopravního značení a jeho viditelnost dokládá nejen pořízená fotodokumentace, ale i výslechy svědků. Ty vylučují i jakoukoliv možnost záměny pachatelů, protože se – i díky preciznímu trvání žalovaného na přesném a určitém vymezení skutku – plně shodují, vzájemně se nevyvrací a důvěryhodně popisují, přestupkové jednání žalobce a jeho nezákonně předjíždějících soupeřů. To, že všichni protiprávně v daném místě předjížděli, nemá na závěr o vině žalobce žádný vliv. Krajský soud se pak ztotožňuje s rozumným vysvětlením žalovaného, že z výpovědi policistů o sledování situace za nimi po celou dobu nelze dovozovat, že by byli celou dobu otočení dozadu a nesledovali provoz. I tato část námitek zaměřených na formální znaky přestupku – tedy předjíždění v místech, kde to dopravní značení zakazovalo – není důvodná.
17. Žalobce se pak pokouší zpochybnit, že by jeho jednání naplňovalo i materiální stránku přestupku. Odkazuje přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45. Tato věc se ovšem od citovaného rozsudku významně odlišuje po skutkové stránce. Ve věci, o níž tehdy Nejvyšší správní soud rozhodl, řidič překročil rychlost o 2 km/h několik metrů před označením konce obce mimo zastavěné území obce. V uvedeném rozsudku tedy Nejvyšší správní soud zdůraznil nutnost zabývat se materiální stránkou přestupku v případech při nepatrném překročení nejvyšší dovolené rychlosti, pokud existuje taková významná skutečnost, která by vylučovala, aby toto jednání porušovalo nebo ohrožovalo právem chráněný zájem společnosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2017, č. j. 5 As 33/2017-36, body 11-12).

18. Pokud tedy uvedeným rozsudkem ve svůj prospěch žalobce argumentuje, činí tak zcela nepřipadně. Předjíždění tam, kde to značka zakazuje (nejsou-li ve hře některé z okolností vylučující protiprávnost), je natolik významným porušením právní povinnosti, že ani nelze uvažovat o tom, že by zde mohla být nějaká okolnost, která by snížila nebezpečnost jednání žalobce tak, aby soud mohl konstatovat, že jednání žalobce nebylo přestupkem. Magistrát pak podle krajského soudu zjistil skutkový stav v dostatečném rozsahu, k čemuž ho ostatně vedlo i trojnásobné zrušení jeho rozhodnutí žalovaným, který lpěl na tom, aby po skutkové, důkazní i meritorní stránce Magistrát rozhodl v souladu se zákonem. To se podle krajského soudu nakonec podařilo. Argumentuje-li poté žalobce, že je jinak v daném místě běžné jezdit až 90 km/h a předjíždět, nemá to v této věci relevanci. Dne 4. 8. 2017 po 13. hodině to možné nebylo. A žalobce na to nedbal. Tím spáchal přestupek, za který jej správní orgány potrestaly. Námitky žalobce, že jeho jednání nenaplňovalo materiální stránku přestupku, jsou proto stejně jako jeho předcházející námitky nedůvodné.

VI. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává přímo u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 3. února 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce